

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce **Ing. Z. H.**, bytem U. 22, B., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14.11.2013, č.j. 540 526 1103/47091-SD,

t a k t o :

I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 14.11.2013, č.j. 540 526 1103/47091-SD, **se z r u š u j e** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Ve včas podané žalobě žalobce napadal rozhodnutí vydané žalovanou 14.11.2013 pod č.j. 540 526 1103/47091-SD, kdy žalovaná rozhodla tak, že zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ, č.j. 540 526 1103 ze dne 19.9.2013.

Žalobce s tímto rozhodnutím nesouhlasil, a to z následujících důvodů:

Jeho zdravotní stav, jak uvedl, se nadále zhoršuje. Dle § 39 odst. 3 zák. 155 /1995 Sb. není schopen vykonávat pracovní výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, duševních schopností ve srovnání se stavem před vznikem dlouhodobém po minimálně pět let trvajícím nepříznivém zdravotním stavu. Postižení a jeho charakter trvale ovlivňuje pracovní schopnost dle § 39 odst. 4 zák. č. 155 /1995 Sb., stav je stále se zhoršující a schopnost rekvalifikace je nerealizovatelná, ani zachovanou pracovní schopnost v důsledku její nízké úrovně není možno využít.

Rozhodnutí bylo vydáno tedy na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, a proto navrhol, aby soud vydal rozsudek, kterým uvedené rozhodnutí žalované zruší a věc vrátí žalované k dalšímu řízení, v němž by před vydáním nového rozhodnutí měla znovu posoudit zdravotní stav žalobce.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaná uvedla, že dle ust. § 39 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění (dále jen zdp) se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stav pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu:

- a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
- b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
- c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
- d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
- e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 %
a nejvíce o 69 %,
- f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

V otázce posouzení nároku na dávku důchodového pojištění podmíněné dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem je žalovaná ve správním řízení vázána posudkem lékaře OSSZ ve smyslu § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 582/1991 Sb., a v rámci řízení o námitkách (§ 88) pak dle odst. 9 daného ustanovení, svým lékařem, neboť obdobně jako při posouzení míry poklesu pracovní schopnosti se jedná o otázku odbornou, vyžadující znalosti v oboru medicíny a též v oboru posudkového lékařství.

Co se týče náležitostí posudku, tyto upravuje s účinností od 1.1.2010 ust. § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb., podle něhož posudek o invaliditě musí obsahovat kromě formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, procentní míru poklesu pracovní schopnosti, stupeň invalidity, den vzniku invalidity, resp. den změny stupně invalidity nebo den zániku invalidity. Náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti.

Ze spisové dokumentace žalobce se zjišťuje, že tento je od 12.5.2010 poživatелеm invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zdp. Prostřednictvím MěSSZ v Brně uplatnil žalobce dne 27.6.2013 žádost o změnu výše invalidního důchodu, o níž žalovaná rozhodla rozhodnutím ze dne 19.9.2013, č.j. 540 516 1103, a žádost o změnu stupně invalidity zamítla. Napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě lékařského posudku ze dne 12.11.2013, vypracovaného pro účely řízení o námitkách lékařem žalované, který invaliditu žalobce posoudil ve smyslu ust. § 5 písm. j) a § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., a to tak, že se u žalobce jedná dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zdp a ve svém posudkovém hodnocení dospěl k závěru, že žalobce je i nadále invalidní podle § 39 odst. 1 zdp, přičemž se i nadále jedná o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zdp, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 45 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položka c), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 35 %. Vzhledem k jeho vlivu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušeností a znalostí, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace se podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky oproti prvoinstančnímu posouzení zvyšuje tato hodnota o 10 %, a celkově činí 45 %.

Jak žalovaná výše uvedla, v projednávaném případě byl lékařem žalované vypracován dne 12.11.2013 posudek, který dle jejího názoru splňuje požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti, a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, kdy tento lékař jednoznačně vymezil rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce.

S ohledem na námitky žalobce pak žalovaná navrhovala důkaz posudkem PK MPSV ČR, která je ve smyslu ust. § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopností pojištěnce pro účely přezkumného řízení.

Za takto zjištěného skutkového stavu žalovaná i nadále trvá na svém rozhodnutí ze dne 14.11.2013 a navrhovala zamítnutí žaloby.

Krajský soud v Brně v rámci dokazování nechal znovu posoudit zdravotní stav a schopnost soustavné výdělečné činnosti žalobce Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, tak jak ostatně navrhovala sama žalovaná. PK MPSV ČR vypracovala posudek 10.4.2014, kdy posudková komise jednala ve správném složení, tedy složení které jí ukládá zákon a jednání PK MPSV byl přítomen osobně i žalobce, tedy posuzovaný.

Posudková komise po zhodnocení všech odborných lékařských nálezů, které v posudku uvedla, dospěla k závěru, že na základě prostudované zdravotní dokumentace a stavu zjištěného při jednání došla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí šlo u posuzovaného o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou bylo duševní onemocnění, které je v posudku funkčně zhodnoceno. Míru poklesu pracovní schopnosti PK MPSV hodnotila dle vyhl. č. 359/2009 Sb., v platném znění, následovně: **kapitola V, položka 7 písm. b) ... 45%.**

Horní hranice procentního rozmezí použila PK MPSV pro obtížnost léčebného ovlivnění osobnostního nastavení.

Podle § 3 odst. 2 vyhlášky PK zvýšila hodnocení o 10%, takže celkově činí míra poklesu pracovní schopnosti **55%**. Tímto postupem PK zohledňuje důsledky zdravotního postižení na možnost využití dosažené kvalifikace.

Dále uvedla, že nejde o stav uvedený pod písm. d) stejné položky a kapitoly vyhlášky, protože funkční porucha nesplňuje medicínská kritéria zde uvedená.

Pro změnu podle § 4 vyhlášky neshledala PK důvodů.

Při uvedeném zdravotním stavu byl posuzovaný schopen vykonávat výdělečnou činnost s podstatně menšími nároky na **duševní schopnosti**, podle § 5 vyhlášky.

Nejednalo se o stav uvedený v § 6, kdy je pojištěnec schopen vykonávat výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek.

K datu vydání napadeného rozhodnutí šlo o posuzovaného o invaliditu II. stupně.

K odlišnému posudkovému závěru než prvoinstanční posudkový lékař i lékařka námitkové agendy došla PK MPSV po prostudování kompletní psychiatrické dokumentace a po vlastním vyšetření při jednání. Těžká neurotická a neurastenická symptomatologie se rozvinula na terénu premorbidní existující osobnostní poruchy (o čemž svědčí i hospitalizační zpráva psychiatrické léčebny), která je léčbou těžce ovlivnitelná a s věkem a nastupujícím organickým postižením je využitelnost pracovního potenciálu významněji snížena.

Pro datum vzniku II. stupně invalidity volí PK MPSV zprávu ošetřujícího psychiatra MUDr. Pešky z 19.7.2013, ve které je funkční dopad duševního onemocnění komplexně zhodnocen. Vzhledem k věku a malé pravděpodobnosti dlouhodobé příznivé stabilizace nebo zlepšení zdravotního stavu PK MPSV od dalších kontrol upouští, stejně jako prvoinstanční posudkový lékař.

V závěru PK MPSV tedy uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl posuzovaný invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu II. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb.

Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50 %, nedosahoval však více než 69 %.

Podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně.

Krajský soud v Brně ve věci nařídil jednání na den 14.1.2015.

Zástupkyně ČSSZ u tohoto jednání uvedla, že s posudkem PK MPSV ČR ze dne 10.4.2014 souhlasí, souhlasila tedy s tím, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované šlo u žalobce o invaliditu II. stupně a vznik invalidity II. stupně se datuje dnem 19.7.2013.

Provedeným dokazováním byl zjištěn jiný skutkový stav, než ke kterému v rámci správního řízení dospěla žalovaná, bylo tedy zjištěno, že námitky žalobce uvedené v žalobě důvodné jsou, a proto soud rozhodnutí žalované ze 14.11.2013 zrušil a věc vrací žalované k dalšímu řízení, přičemž žalovaná je povinna při vydání nového rozhodnutí vycházet z posudku PK MPSV ČR, pracoviště v Brně z 10.4.2014 a jeho závěrů.

Soud postupoval v daném případě v souladu s ust. § 78 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“).

V souladu s ust. § 78 odst. 5 s.ř.s. je žalovaná právním názorem vysloveným soudem v tomto rozsudku vázána.

Pokud jde o náklady řízení, rozhodnutí se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci úspěšný byl, náklady řízení však nežádal, proto bylo o nákladech řízení rozhodnuto, jak ve výroku rozsudku uvedeno.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 14. ledna 2015

JUDr. Jana Kubenová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Eva Drlová